ULTIMA ORA

NOTA GUVERNULUI SOVIETIC CATRE GUVERNUL JUGOSLAV

(Urmare din pag. I-a)

Numai oamenii care au pierdut şi ultimele rămăşiţe de marxism pot să vâre aceste chestiuni în aceeaşi oală şi să pună între ele semnul egalităţii. Guvernul sovietic s'a pronunţat împotriva împărţirii Poloniei şi pentru unirea tuturor teritoriilor poloneze într'un stat unitar integral. Inseamnă oare aceasta că implicit el s'a pronunţat în acea vreme pentru inadmisibilitatea modificării frontierelor Poloniei şi că nu a considerat posibil pe atunci rectificarea frontierelor Poloniei într'un sens sau altul? Desigur că nu. Faptele ulterioare au arătat aceasta cât se poate de evident. Când o parte din politicienii americani urzea planul de împărţire parţială a Italiei, cerând separarea Siciliei de Italia, guvernul sovietic s'a pronunţat împotriva unui astfel de plan, apărând integritatea Italiei. Inseamnă oare aceasta că guvernul sovietic s'a pronunţat pentru inadmisibilitatea modificării frontierelor Italiei şi că nu considera posibilă rectificarea frontierelor Italiei în favoarea Iugoslaviei? Desigur că nu. Faptele ulterioare au arătat aceasta cât se poate de evident.

Acelaş lucru trebue spus şi despre Austria. Guvernul sovietic a fost şi continuă să fie pentru integritatea Austriei. Inseamnă oare aceasta că el s'a pronunţat implicit pentru inadmisibilitatea modificării graniţelor Austriei şi că nu a considerat posibilă rectificarea frontierelor Austriei în favoarea Iugoslaviei? Este limpede că nu înseamnă aşa ceva. Faptele ulterioare au dovedit aceasta cât se poate de evident, deoarece guvernul sovietic, apărând integritatea Austriei, susţinea totodată necesitatea rectificării frontierelor Austriei în favoarea Iugoslaviei.

Nu încape îndoială că Iugoslavia ar fi obţinut Carintia slovenă, dacă guvernul iugoslav nu ar fi dat dovadă de laşitate şi nu ar fi trădat, datorită laşităţii sale, drepturile naţionale ale Iugoslaviei.

2) Conştient de lipsa de temei a născocirilor sale calomnioase cu privire la scrisoarea lui Stalin către Renner, guvernul iugoslav recurge la o altă versiune a născocirilor calomnioase, pretinzând în nota sa că guvernul sovietic nu a mai socotit posibil să susţină vechile revendicări ale Iugoslaviei cu privire la Carintia slovenă, revendicări la care guvernul iugoslav a renunţat, — din cauză, chipurile, că el ar fi obţinut pentru aceasta 50.000.000 de dolari în plus la vânzarea bunurilor sovietice din Austria către statul austriac.

După cum se ştie, în conformitate cu hotărîrea Conferinţei dela Potsdam, Uniunea Sovietică a obţinut dreptul de proprietate asupra bunurilor germane aflate în Austria de Est, aşa cum Anglia, Statele Unite şi Franţa au căpătat dreptul de proprietate asupra bunurilor germane aflate în Austria de Vest, în Europa de Vest şi în ţările din America.

Satisfăcând cererea Austriei, guvernul sovietic a consimţit să vândă Austriei o parte din aceste bunuri în schimbul unei compensaţii corespunzătoare. Şi iată că guvernul iugoslav susţine că „guvernul sovietic consimţind ca slovenii din Carintia să rămână sub administraţia Austriei, a obţinut mărirea în favoarea sa a compensaţiei pentru bunurile germane din Austria cu suma de 50 milioane dolari" şi că în legătură cu aceasta guvernul sovietic are de primit pentru bunurile în chestiune, nu 100 milioane de dolari, cum ar fi cerut, chipurile, guvernul sovietic, ci 150 milioane de dolari.

Nu am crezut că guvernul iugoslav poate să cadă atât de jos, că poate să gândească despre Uniunea Sovietică într'un mod atât de mârşav şi murdar. Nu încape nicio îndoială că numai oameni care au trădat socialismul şi democraţia şi au devenit fascişti turbaţi sunt capabili să înşire cu atâta lipsă de scrupule şi cu atâta neruşinare verzi şi uscate despre Uniunea Sovietică şi guvernul său.

In afirmaţia guvernului iugoslav nu este cuvânt care să nu fie o minciună. Este neadevărat că guvernul sovietic a cerut 100 milioane dolari drept compensaţie pentru bunuri. In realitate, el a cerut 200 milioane dolari.

Este neadevărat că guvernul sovietic primeşte 50 milioane dolari peste preţul fixat. In realitate, el are de primit 50 milioane dolari sub preţul fixat.

Este neadevărat că chestiunea Carintiei are vreo legătură cu chestiunea vânzării bunurilor sovietice din Austria, deoarece chiar presupunerea murdară a guvernului iugoslav nu lasă loc aici pentru chestiunea Carintiei slovene.

Toate acestea sunt născocirea şi minciuna guvernului iugoslav. Nu, domnilor! Nu guvernul sovietic, ci guvernul iugoslav a trădat interesele slovenilor din Carintia, renunţând încă din 1947 la toate pretenţiile teritoriale faţă de Austria.

Există un document — scrisoarea lui Kardelj, către A. I. Vâşinski din 20 Aprilie 1947, prin care guvernul iugoslav renunţă la Carintia slovenă şi se mărgineşte doar să obţină drepturi speciale în administrarea a două centrale electrice.

In acest document se spune:

„Problema poate fi soluţionată printr'o mică rectificare de frontieră, în care scop vă prezint un proect în două variante, iar în caz extrem, ea poate fi soluţionată prin stabilirea unor drepturi speciale ale Republicii Populare Federative Iugoslave în administrarea acestor centrale".

Guvernul iugoslav nu poate să scape de acest document trădător, aşa cum nu poate să scape de propria sa umbră. Este demn de remarcat faptul că în acelaşi timp în care guvernul iugoslav, prin scrisoarea lui Kardelj, renunţa la Carintia slovenă, delegaţia sovietică la sesiunea dela Moscova a Consiliului miniştrilor de afaceri externe, declara la 21 Aprilie 1947, în ziua următoare primirii scrisorii lui Kardelj:

„Delegaţia sovietică recunoaşte ca întemeiate propunerile guvernului iugoslav cu privire la unirea Carintiei slovene cu Slovenia, care face parte din Iugoslavia, precum şi cu privire la regiunile slovene de frontieră ale Stiriei şi la acordarea unui statut special croaţilor din Burgenland, prin care să li se garanteze drepturile lor naţionale, aşa cum s'a arătat în memorandul supus de către delegaţia iugoslavă Conferinţei adjuncţilor miniştrilor de afaceri externe la Londra, la 22 Ianuarie 1947". Delegaţia sovietică sprijină propunerile susmenţionate.

După cum se ştie, această declaraţie a delegaţiei sovietice a fost ulterior inclusă în raportul comisiei pentru tratatul cu Austria către Consiliul miniştrilor de afaceri externe în Octombrie 1947.

Mai există şi un alt document. In nota sa din 3 August 1949, guvernul iugoslav a declarat că „privitor la propunerile guvernului iugoslav, care au fost prezentate la 14 Iunie ministrului britanic Noel Baker, guvernul sovietic a fost informat încă la 20 Aprilie 1947, prin scrisoarea adresată ministrului A. I. Vâşinski", adică prin susmenţionata scrisoare a lui Kardelj.

In acest mod, guvernul iugoslav, în nota sa din 3 August, a recunoscut că guvernul britanic fusese informat de către guvernul iugoslav în Iunie 1947 de renunţarea sa la toate pretenţiile teritoriale faţă de Austria, cu privire la Carintia slovenă. Prin însuşi acest fapt, nu numai guvernul britanic, ci şi guvernele Statelor Unite şi Franţei, care aveau o linie comună negativă cu privire la revendicările iugoslave faţă de Austria, au fost informate că guvernul iugoslav, menţinând în aparenţă declaraţiile sale formale în Consiliul miniştrilor de afaceri externe cu privire la pretenţii teritoriale, asupra Carintiei slovene, de fapt renunţase la aceste pretenţii, trădând interesele slovenilor din Carintia şi drepturile naţionale ale Iugoslaviei.

După toate acestea, este cu totul evident caracterul mincinos al declaraţiei guvernului iugoslav în nota din 20 August, în care se spune că „toată lumea ştie că guvernul iugoslav nu a renunţat şi nu a încetat niciodată să lupte pentru alipirea Carintiei slovene...'

Minciuna şi duplicitatea guvernului iugoslav sunt cu atât mai evidente cu cât susmenţionatele tratative cu miniştrii britanici au fost duse în secret faţă de guvernul sovietic, în spatele Uniunii Sovietice.

După cum se ştie, în scrisoarea lui Kardelj dela 20 Aprilie nu se spunea nimic despre faptul că guvernul iugoslav ar intenţiona să informeze guvernul Angliei de concesiunile sale privitoare la chestiunea Carintiei slovene.

Guvernul sovietic a fost în totală necunoştinţă de aceste tratative până în clipa când, în Iulie 1947, pe unul din reprezentanţii iugoslavi la Viena l-a luat gura pe dinainte despre aceasta într'o convorbire cu adjunctul consilierului politic sovietic în Austria. Numai după aceasta, guvernul sovietic a cerut guvernului iugoslav, prin ambasadorul său la Belgrad, să se explice în această privinţă. La 5 August 1947, a avut loc o convorbire a ambasadorului sovietic A. I. Lavrentiev cu premierul Tito şi cu locţiitorul său Kardelj. La cererea ambasadorului sovietic de a informa guvernul sovietic despre tratativele cu Noel Baker, care avuseseră loc la Belgrad, Tito a declarat la început că în aceste tratative guvernul iugoslav a menţinut propunerile sale oficiale cu privire la Carintia slovenă, propuneri înaintate Consiliului miniştrilor de afaceri externe, dar a fost imediat corectat de către E. Kardelj, care a recunoscut că Noel Baker fusese informat şi despre revendicările teritoriale minimale referitoare la Carintia slovenă. Totuşi, numai din nota guvernului iugoslav din 3 August 1949, a devenit cunoscut că ministrului britanic Noel Baker i se comunicaseră propunerile guvernului iugoslav expuse în scrisoarea lui Kardelj din 20 Aprilie 1947, care conţinea renunţarea guvernului iugoslav la orice pretenţii teritoriale faţă de Carintia slovenă.

Aceste fapte dovedesc, în primul rând, că guvernul iugoslav a informat guvernul britanic de renunţarea sa la revendicările teritoriale privitoare la Carintia slovenă încă din vara anului 1947, ascunzând aceasta guvernului U.R.S.S. Aceste fapte dovedesc, în al doilea rând, că guvernul iugoslav a avut o atitudine de duplicitate atât în 1947, cât şi mai târziu, făcând pe luptătorul pentru Carintia slovenă, deşi de fapt guvernul iugoslav renunţase încă cu doi ani înainte la Carintia slovenă printr'o tranzacţie secretă cu reprezentanţii guvernului britanic. Aceste fapte dovedesc, în al treilea rând, că puterile occidentale, fiind la curent cu renunţarea Iugoslaviei la Carintia slovenă aveau să se opună şi mai dârz revendicărilor teritoriale iugoslave, ceeace a făcut cu neputinţă pentru guvernul sovietic să obţină succes în sprijinirea revendicărilor iugoslave.

Cum se explică o asemenea purtare trădătoare din partea guvernului iugoslav cu privire la Carintia slovenă şi o astfel de atitudine josnică de duplicitate faţă de Uniunea Sovietică? Care era scopul urmărit?

Evident că prin aceasta se urmărea scopul de a stârni în mod artificial divergenţe în Consiliul miniştrilor de afaceri externe. Aceasta se făcea de către guvernul iugoslav pentru a face pe plac cercurilor imperialiste extremiste, cele mai agresive, din Anglia, Statele Unite şi Franţa, interesate în întreţinerea unei atmosfere ostile împotriva Uniunii Sovietice şi în întreţinerea isteriei războinice.

In acest caz, guvernul iugoslav a acţionat ca neprieten şi potrivnic al Uniunii Sovietice, ca o agentură a cercurilor imperialiste străine.

Când acest joc tenebros al guvernului iugoslav a devenit evident, guvernul sovietic, bineînţeles, nu a vrut să fie părtaş la această politică murdară de înşelare a popoarelor Iugoslaviei, dusă de către guvernul iugoslav.

Se înţelege deasemenea că guvernul sovietic n'a mai putut să apere revendicările teritoriale ale Iugoslaviei, întrucât guvernul iugoslav, precum s'a dovedit acum, a renunţat el însuşi la aceste revendicări în timpul înţelegerii secrete cu reprezentanţii guvernului britanic din 1947, şi astfel a făcut imposibilă apărarea ulterioară a revendicărilor iugoslave de către guvernul sovietic.

3) Simţind cât de disperată este poziţia sa de capitulare în chestiunea Carintiei slovene şi văzând că nu-i va reuşi să ascundă opiniei publice scrisoarea lui Kardelj în care guvernul iugoslav renunţa la Carintia slovenă, guvernul iugoslav recurge la a treia versiune a născocirilor calomnioase. El afirmă că reprezentanţii sovietici au împins guvernul iugoslav la înţelegerea cu puterile occidentale în chestiunea revendicărilor teritoriale iugoslave faţă de Austria şi că guvernul iugoslav „a fost gata să cedeze în această chestiune numai pentru că guvernul sovietic a cerut aceasta".

Adevărul este că reprezentanţii sovietici au demascat această afirmaţie mincinoasă a guvernului iugoslav prin cuvântările lor la conferinţele reprezentanţilor celor patru puteri la Moscova, la Viena, la Londra, în 1947, în 1948, şi în 1949 în care ei au apărat deschis şi cinstit toate revendicările teritoriale şi de altă natură ale Iugoslaviei faţă de Austria. Dar guvernul iugoslav caută să ocolească aceste fapte preferând să se ocupe cu bârfeli.

Adevărul este că guvernul sovietic a demascat această afirmaţie mincinoasă a guvernului iugoslav amintindu-i în nota sa din 11 August că în Noembrie 1947 ambasadorul sovietic în Iugoslavia a răspuns ministrului iugoslav al afacerilor externe la întrebarea pusă de acesta: U.R.S.S. nu vede vreun motiv pentru ca Iugloslavia să reducă revendicările sale teritoriale faţă de Austria. Dar guvernul iugoslav ocoleşte acest fapt făcânduse că nu-l observă.

Adevărul este că guvernul sovietic demască caracterul mincinos al acestei afirmaţii a guvernului iugoslav, reamintind în nota sa din 11 August, că în 1948 ambasadorul sovietic în Iugoslavia a confirmat din nou poziţia guvernului sovietic cu privire la inactualitatea reducerii revendicărilor teritoriale iugoslave, demascând pe loc comportarea mai mult decât suspectă a lui Bebler la Londra. Dar guvernul iugoslav ocoleşte şi acest fapt, făcând pe orbul.

Ce arată toate aceste fapte decât că guvernul iugoslav calomniază cu rea credinţă guvernul sovietic şi reprezentanţii lui, afirmând că ei ar fi împins guvernul iugoslav să renunţe la pretenţiile teritoriale ale Iugoslaviei şi că guvernul iugoslav a fost gata să facă concesii teritoriale „numai pentrucă guvernul sovietic a cerut acest lucru"?

Se naşte întrebarea: dacă guvernul sovietic a împins guvernul Iugoslaviei să facă concesii teritoriale, dece atunci el nu s'a agăţat de scrisoarea lui Kardelj şi nu a căzut de acord cu propunerile guvernului iugoslav expuse în această scrisoare cu privire la renunţarea totală sau parţială la revendicările teritoriale ale Iugoslaviei? Cum se explică aceasta?

Intr'adevăr, dacă guvernul sovietic a împins guvernul Iugoslaviei la concesii teritoriale, dece el n'a fost de acord cu scrisoarea lui Kardelj? Dece el a respins propunerile lui Kardelj? S'a gândit oare vreodată la aceasta guvernul iugoslav?

Nu găseşte oare guvernul iugoslav că chiar numai punerea acestei întrebări distruge toate născocirile calomnioase ale guvernului iugoslav cum că guvernul sovietic l-ar fi împins să renunţe la revendicările teritoriale ale Iugoslaviei? Este oare admisibil în genere renunţarea la revendicări teritoriale maximale? Este oare admisibilă în cazul de faţă înlocuirea revendicărilor maximale cu revendicări minimale? Da, este admisibilă, dar cu două condiţii: dacă acest lucru este provocat de necesitate, adică dacă nu există speranţa de a realiza în momentul dat revendicările maximale şi dacă guvernul iugoslav ia asupra sa răspunderea pentru asemenea concesii. Dece atunci guvernul sovietic nu a fost de acord cu propunerile lui Kardelj? In primul rând, pentrucă concesiile propuse de Kardelj nu erau provocate de necesitate, adică exista posibilitatea de a realiza revendicările teritoriale maximale. In al doilea rând, pentrucă guvernul iugoslav refuza să ia asupră-şi răspunderea pentru concesiile teritoriale expuse în scrisoarea lui Kardelj. Guvernul iugoslav voia ca pentru aceste concesiuni să răspundă guvernul sovietic şi nu el; este firesc că guvernul sovietic nu se putea preta la această maşinaţie şarlatanească de înşelare a popoarelor Iugoslaviei.

Guvernul iugoslav caută să prezinte lucrurile în aşa fel ca şi cum scrisoarea lui Kardelj ar fi fost trimisă de către acesta lui Vâşinski ca urmare a faptului că reprezentanţii sovietici ar fi urmărit o rezolvare de compromis a chestiunii Carintiei slovene, şi că scrisoarea lui Kardelj ar fi fost astfel un răspuns la nişte propuneri ale lui Vâşinski. Totuşi, scrisoarea lui Kardelj nu conţine nicio aluzie la faptul că ea ar fi un răspuns la vreo propunere şi cu atât mai puţin la vreo cerere a reprezentanţilor sovietici. Dimpotrivă, scrisoarea lui E. Kardelj nu lasă nicio îndoială că ea este scrisă nu ca un răspuns la nişte „cereri" ale reprezentanţilor sovietici din iniţiativa lui Kardelj însuşi. Acest lucru se vede chiar din prima frază a scrisorii lui Kardelj:

„Intrucât există posibilitatea că revendicările teritoriale ale Iugoslaviei faţă de Austria în forma lor actuală vor fi respinse în întregime şi dacă doriţi să prezentaţi o nouă propunere, aş dori în acest caz să atrag atenţia Domniei Voastre asupra chestiunilor care sunt atât de importante pentru Republica Populară Federativă Iugoslavă, încât ar fi necesar să se găsească pentru ele o soluţie pozitivă".

Precum se vede, scrisoarea lui Kardelj nu constitue un răspuns la vreo propunere sau cerere a lui Vâşinski. Căci, dacă scrisoarea lui Kardelj ar prezenta un răspuns la propunerea sau cererea lui Vâşinski, în ea s'ar fi spus: „Deoarece doriţi să faceţi o nouă propunere", sau „Având în vedere că doriţi să faceţi o nouă propunere". In scrisoare, însă, se spune cu totul altceva şi anume: „Dacă doriţi să prezentaţi o nouă propunere". Prin urmare, scrisoarea lui Kardelj reprezintă nu un răspuns la vreo propunere sau cerere a lui Vâşinski, ci o întrebare adresată lui Vâşinski: Nu doriţi oare să prezentaţi o nouă propunere? După cum se ştie, guvernul sovietic a răspuns negativ la întrebarea lui Kardelj, adică a spus că nu doreşte să prezinte o nouă propunere care ar revizui revendicările Iugoslaviei asupra Carintiei slovene. Guvernul sovietic a răspuns că revizuirea revendicărilor iugoslave nu este provocată de necesitate, iar dacă guvernul iugoslav insistă asupra punctului său de vedere, el trebue să ia asupră-şi întreaga răspundere în ceeace priveşte concesiile teritoriale şi numai în caz că guvernul iugoslav îşi va asuma răspunderea pentru aceste concesii, guvernul sovietic va fi gata să apere în Consiliul miniştrilor de afaceri externe această nouă poziţie, ca poziţie a guvernului iugoslav.

După cum se ştie, guvernul iugoslav, încercând să împingă guvernul sovietic pe calea concesiilor teritoriale, a refuzat să-şi asume răspunderea pentru aceste concesii, dorind să ascundă popoarelor Iugoslaviei noua sa poziţie capitulardă.

In interesul clarităţii noi reproducem mai jos pasagiul scrisorii lui Kardelj, referitor la renunţarea guvernului iugoslav la pretenţiile teritoriale ale Iugoslaviei.

„Moscova, 20 Aprilie 1947,

Stimate tovarăşe Vişinski,

Intrucât există posibilitatea că revendicările teritoriale ale Iugoslaviei faţă de Austria în forma lor actuală vor fi respinse în întregime şi dacă doriţi să prezentaţi o nouă propunere, aş dori în acest caz să atrag atenţia Domniei Voastre asupra chestiunilor care sunt atât de importante pentru Republica Populară Federativă Iugoslavă încât ar fi necesar să se găsească pentru ele o soluţie pozitivă.

O soluţie pozitivă a acestor chestiuni ar reprezenta o minimală satisfacere a revendicărilor pe care le conţin pretenţiunile teritoriale iugoslave.

Prima chestiune se referă la centralele electrice Jvabek şi Labod. In raportul prezentat Consiliului de miniştri, eu am subliniat importanţa deosebită pe care aceste centrale electrice o au pentru industria electrică iugoslavă.

Uzinele electrice Jvabek şi Labod au fost construite după Anschluss, în cea mai mare parte în timpul războiului de firma germană Alpen-Electrowerke Actiengezellschaft, Wien şi anume contrar convenţiei din 1929, prin care Austria se obliga să nu construiască nimic pe Drava, fără consimţământul prealabil al Iugoslaviei. Prin urmare, aceste centrale electrice reprezintă bunuri germane în zona apuseană a Austriei, din care, în afară de celelalte state, care au semnat hotărîrea Conferinţei pentru reparaţiuni dela Paris, trebue să primească partea ei de reparaţii şi R.P.F.I.

Mai departe, aceste centrale electrice construite fără să se ţină cont de nevoia industriei electrice din Iugoslavia şi sub regimul actual de exploatare, aduc pagube imense, în unele luni, aproximativ câte un milion de Kw/ore.

Problema poate fi soluţionată printr'o mică rectificare de frontieră în care scop vă prezint un proect în două variante, iar în caz extrem ea poate fi soluţionată prin stabilirea unor drepturi speciale ale R.P.F.I. în administrarea acestor centrale.

Anexez planul unui astfel de regim.

A doua chestiune se referă la o apărare specială a drepturilor naţionale ale slovenilor din Carintia.

După toată experienţa pe care a avut-o poporul sloven în Austria, se poate considera ca neîndoios că după semnarea Tratatului vor începe încercări de germanizare intensificată. Chiar acele măsuri demagogice (de ex. reînfiinţarea şcolilor în două limbi) pe care Austria le-a întreprins în Carintia după prăbuşirea Germaniei, fie numai pe hârtie, în scopul de a se arăta toleranţa în relaţiunile naţionale, de fapt, încă de pe acum nu se mai realizează. Din cauza aceasta, ar avea o mare importanţă, dacă s'ar obţine în Tratat ca măsurile care au primit deja putere de lege, să fie complectate şi, ca parte integrantă a Tratatului, să fie puse în întregime sub controlul celor patru puteri. Anexez schiţa cu principiile cele mai importante ale unui astfel de regim.

Profit de ocazie să vă salut cu stimă

KARDELJ

VARIANTA I-a

Prima variantă cuprinde ocolul judecătoresc Pliberg (Bleiburg), teritoriul dintre actuala graniţă austro-iugoslavă, Drava şi graniţa apuseană a comunei Bistriţa (Veistriz) şi Blato (Moos), iar de pe partea de nord a Dravei comuna Labod (Lawamuend) şi acea parte a comunei Rude (Ruden), care se află înspre partea Dravei şi care este despărţită de restul comunei printr'o linie care trece pe creastă pe la cota 882. Astfel, teritoriul ce rezultă din aceasta are 210 Km. p. şi conform recensământului austriac din anul 1934, are 9.396 locuitori. Componenţa etnică a acestui teritoriu poate fi studiată în amănunţime din tabelele anexate. Recensământul austriac din anul 1910, făcut, după cum se ştie, în dauna slovenilor, arată totuşi pe acest teritoriu o vădită majoritate slovenă (6.696 sloveni, 2.878 nemţi).

La plebiscitul din 1920, majoritatea de pe acest teritoriu a votat pentru Iugoslavia.

VARIANTA II-a

A doua variantă cuprinde la sud de Drava comunele Libelice (Leifling) şi Jvabek (Schwabek) şi la nord de Drava — comunele Labod (Lawamuend) şi o mică parte din comuna Rude (Ruden). Această variantă cuprinde un teritoriu de aproximativ 63 Km. p. şi conform recensământului austriac din anul 1934, are 3.150 locuitori. Componenţa etnică este ceva mai rea decât în prima variantă întrucât comuna Labod, în care conform acestei variante locuieşte majoritatea populaţiei, a fost puternic germanizată.

4) In nota sa din 20 August guvernul iugoslav cere guvernului sovietic ca acesta să manifeste faţă de el o deosebită stimă şi chiar dragoste, ca această stimă şi dragoste să-şi găsească expresia în notele sovietice adresate guvernului iugoslav, ca notele să nu conţină ceva ce ar putea să atingă amorul propriu al guvernului iugoslav sau să-l jignească. Guvernul iugoslav afirmă că aşa cer „normele internaţionale".

Guvernul sovietic este nevoit să constate că guvernul iugoslav îi cere imposibilul.

Toată lumea ştie că guvernul iugoslav a dezertat din lagărul socialismului şi democraţiei în lagărul imperialismului şi fascismului. Trebue de remarcat că oamenii sovietici şi opinia publică sovietică nu stimează pe dezertori. Cu atât mai mult ei nu pot nutri faţă de dezertori ceva asemănător dragostei. Mai mult: toată lumea ştie că oamenii sovietici şi opinia publică sovietică dispreţuesc pe dezertori.

Desigur, există diferite feluri de dezertori. Există dezertori de ocazie, care au dezertat din laşitate, ca să-şi salveze pielea. Există şi altfel de dezertori, dezertori rău intenţionaţi. Ei sunt oameni din aceia care dezertează nu numai pentru a-şi salva pielea, dar şi pentru a dăuna lagărului din care au fugit. Trebue să constatăm, oricât de trist ar fi aceasta, că oamenii sovietici şi opinia publică sovietică, plasează guvernul iugoslav nu în rândurile dezertorilor de ocazie, ci în rândurile dezertorilor rău intenţionaţi.

Trebue să relevăm mai departe că dezertorii rău intenţionaţi sunt şi ei de diferite feluri. Există dezertori rău intenţionaţi care îşi simt vina, suferă din cauza ruşinii lor şi caută să rămână neobservaţi, caută să nu bată la ochi, se poartă aproape modest. Dar există şi asemenea dezertori rău intenţionaţi care din ruşinea lor îşi fac o sursă de beneficii, se fălesc zgomotos cu dezertarea lor, ca şi cum această dezertare ar fi un fel de act eroic, sar tot mereu pe scenă, pentru a lătra la lagărul din care au fugit, se laudă fără ruşine că ei pot să latre oricând la acest lagăr şi că prin urmare ei nu sunt nişte simpli dezertori ci eroi. Exact la fel ca în fabula lui Krâlov: „Care vasăzică, e puternică potaia: latră la elefant".

Trebue să constatăm, oricât de trist ar fi aceasta că oamenii sovietici şi opinia publică sovietică plasează guvernul iugoslav tocmai în categoria unor asemenea dezertori rău intenţionaţi şi lăudăroşi.

Aceasta este atmosfera opiniei publice în mijlocul căreia lucrează guvernul sovietic.

Sperăm că guvernul iugoslav va înţelege că el nu poate conta pe amabilităţi şi cu atât mai puţin pe stima guvernului sovietic.

Moscova, 29. August 1949.

MESAJUL ADRESAT DE GUVERNUL DEMOCRAT PROVIZORIU AL GRECIEI LIBERE CELEI DE A PATRA SESIUNI A ADUNĂRII GENERALE O.N.U.

Grecia Liberă, 30 (Agerpres). — ELLAS PRESSE transmite:

La 15 August, Guvernul Democrat Provizoriu a trimis secretarului general al Organizaţiei Naţiunilor Unite un mesagiu pentru cea de-a patra Adunare Generală ONU.

Guvernul Democrat Provizoriu, arată acest mesagiu, dornic ca vărsarea de sânge şi suferinţele poporului să înceteze, a făcut în repetate rânduri propuneri concrete de pace pe baza respectării voinţei libere a poporului. Guvernanţii dela Atena au interpretat însă aceste propuneri drept semne de slăbiciune şi au refuzat cu îndărătnicie să ţină seama de dorinţa de pace a întregului popor, continuând, cu o sălbătecie sporită, barbara lor agresiune. Ei au prezis, cu fiecare ofensivă pe care o întreprindeau, zdrobirea definitivă a armatelor democrate, deşi de fiecare dată toate aceste profeţii erau desminţite de evenimente.

După ce face un istoric al evenimentelor care au dus la izbucnirea războiului civil, subliniind că regimul fascist dela Atena a fost instaurat şi menţinut numai datorită intervenţiei făţişe a armatelor străine, mesagiul recapitulează actele prin care Guvernul Democrat Provizoriu a înţeles să sprijine acţiunea de pacificare: amnistia generală, apelul pentru pacificarea Greciei adresat Organizaţiei Naţiunilor Unite şi Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, şi în sfârşit, acceptarea ca bază pentru o înţelegere cinstită şi democratică a propunerilor pentru împăciuirea Greciei, făcute de Uniunea Sovietică.

La aceste propuneri, guvernul monarho-fascist a răspuns printr'o înteţire a teroarei şi a represaliilor împotriva poporului. El nu doreşte pacificarea Greciei, ci dimpotrivă, extinderea războiului în întreaga peninsulă balcanică.

Aceasta este politica celor două lagăre care se ciocnesc în Grecia. Faptul că monarho-fasciştii resping pacificarea ţării şi pregătirea unor alegeri sub supravegherea celor patru mari puteri, conform propunerilor sovietice, arată limpede de partea cui este dreptatea în problema greacă.

In încheere, mesagiul arată că Guvernul Democrat Provizoriu este gata să primească pacea în baza unui acord democratic şi cinstit, subliniind deasemenea că ataşamentul faţă de principiile ONU impune ca propunerile practice ale Uniunii Sovietice pentru pacificarea Greciei, să fie acceptate imediat.

Monarho-fasciştii greci au pierdut în ofensiva dela Vitsi şi Grammos peste 26.000 de oameni

Gecia Liberă, 30 (Agerpres) „Ellas Presse" transmite:

In ultimele trei zile ale ofensivei trupelor monarho-fasciste împotriva unităţilor armatei democrate greceşti, pierderile suferite de trupele monarho-fasciste au fost de 9.145 morţi şi răniţi.

Dacă adăugăm la acestea pierderile suferite la Vitsi şi în cursul ofensivei depe muntele Grammos, pierderile trupelor monarho-fasciste se ridică în total la peste 26.000 morţi, răniţi şi prizonieri.

★

Grecia Liberă, 30 (Agerpres). — „Ellas Press" transmite:

La Grammos sunt asvârliţi din nou mii de soldaţi monarho-fascişti care sunt jertfiţi pentru interesele imperialiştilor străini şi lacheilor lor din Atena. Armata democrată luptă cu un eroism şi o dârzenie de nedescris împotriva forţelor monarho-fasciste mult superioare ca număr şi protejate de avioanele şi tunurile americane. In ciuda acestui raport de forţe nefavorabil, armata democrată având încredere în victoria finală, loveşte depe poziţii succesive şi provoacă duşmanului pierderi grele, dovedind astfel că este hotărîtă să apere idealurile păcii şi libertăţii.

In cursul luptelor dela Grammos armata democrată a interceptat un ordin al unui batalion monarho-fascist care desvăluie întreaga bestialitate a armatelor de mercenari şi a stăpânilor lor, care întrece până şi barbaria hitleristă. In acest ordin comandantul batalionului monarho-fascist interzice transportarea răniţilor din armata democrată luaţi prizonieri şi cere împuşcarea lor pe loc.

Acest ordin care reprezintă un certificat al democraţiei de tip occidental, a lui Truman şi Bevin, va provoca fără îndoială indignarea tuturor oamenilor cinstiţi. Fără îndoială că, astfel de ordine sunt dictate de cotropitorii anglo-americani, care neputând să distrugă mişcarea democrată şi să subjuge Grecia, acţionează mişeleşte întrebuinţând orice mijloc barbar de exterminare.

ALEGEREA CONSILIULUI GUVERNAMENTAL POPULAR PENTRU NORD-ESTUL CHINEI

Peking, 30 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite:

La 27 August, Congresul Popular al provinciilor din nord-estul Chinei (Manciuria) care s'a ţinut la Mukden şi-a încheiat lucrările.

Congresul a ales un Consiliu guvernamental popular pentru nord-estul Chinei care se compune din 41 membri permanenţi şi 11 membri supleanţi. Printre cei aleşi în Consiliul guvernamental se află preşedintele Consiliului administrativ al provinciilor din nord-estul Chinei Liu Feng, vicepreşedintele Consiliului administrativ al provinciilor de nord-est Kao Ciung Ming, secretarul Comitetului Central al Partidului Comunist din China Kao Kang secretarul adjunct al Comitetului Central al Partidului Comunist din China Li Fu Ciung şi alţii.

Când Li Feng a anunţat rezultatul alegerilor pentru Consiliului guvernamental popular cei peste 300 de delegaţi la Congres reprezentând toate regiunile din Manciuria au salutat cu aplauze prelungite noul guvern popular al Manciuriei.

Secretarul Comitetului Central al Partidului Comunist din China Kao Kang a luat apoi cuvântul declarând că este necesar ca toate eforturile să fie concentrate în vederea refacerii şi desvoltării economiei, a susţinerii războiului de eliberare precum şi în vederea creării condiţiilor prielnice pentru industrializarea ţării pe scară întinsă şi a ridicării nivelului de trai al poporului, pentru a se construi astfel o Manciurie Nouă.

Pentru a îndeplini cu succes aceste sarcini istorice şi pentru a accelera ritmul construcţiei, Kao Kang a subliniat că este necesar de a se studia serios experienţa popoarelor sovietice în lupta împotriva blocadei şi a intervenţiei imperialiste care a urmat Marei Revoluţii Socialiste din Octombrie precum şi experienţa sovietică în munca de construcţie economică şi desvoltare tehnică.

Partizanii chinezi au eliberat o localitate situată la 70 de mile de Canton

Hong Kong, 30 (Agerpres). — **REUTER transmite că unităţile de partizani care operează în spatele armatelor Kuomintangului, au eliberat localitatea Lungman, la 70 de mile nord-est de Canton.**

Pe de altă parte trupele armatei populare de sub comanda generalului Ceang Kang au intrat în localitatea Yangfa, tăind astfel linia ferată Hankeu-Canton şi izolând armatele Kuomintangului din Hunan-ul de sud.

UNIUNEA SCRIITORILOR SOVIETICI ŞI ASOCIAŢIA VOKS AU SĂRBĂTORIT 200 DE ANI DELA NAŞTEREA LUI GOETHE

MOSCOVA, 30 (Agerpres). — *După cum transmite TASS la 29 August a avut loc în Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor un meeting închinat bicentenarului naşterii lui Johann Wolfgang Goethe, organizat de Uniunea scriitorilor sovietici şi de Asociaţia VOKS.*

Scriitori sovietici, figuri proeminente în ştiinţă, artă şi cultură, stahanovişti din întreprinderile Moscovei, tineri soldaţi şi studenţi, s'au adunat pentru a cinsti memoria marelui poet german. Au luat de asemeni parte fruntaşi progresişti din mai multe ţări străine, care au venit în URSS ca oaspeţi la Conferinţa unională a partizanilor păcii. Din Prezidiu făceau parte scriitorii sovietici Fadeev, Tihonov, Marşak, Ventsov, Semuşkin şi alţii, preşedintele Asociaţiei VOKS prof. Denisov şi scriitoarea germană Anna Seghers.

Deschizând meetingul secretarul general al Uniunii scriitorilor sovietici, Alexandru Fadeev a subliniat că marele creator al lui „Prometeus", „Egmont" şi „Faust", este departe de a fi „Olimpicul din turnul de fildeş" aşa cum reîncercat forţele antinaţionale reacţionare ale Germaniei să-l prezinte în trecut şi în special cum încearcă să-l prezinte acum.

Opera lui Goethe se află astăzi în sujba forţelor populare celor mai progresiste din Germania, în lupta lor pentru o Germanie unită democrată, iubitoare de pace şi libertate.

Noi, oamenii sovietici, a spus Fadeev, crescuţi în spiritul ideilor liberatoare ale lui Lenin şi Stalin, suntem din toată inima alături de aceste aspiraţii ale poporului german pentru libertate, pace şi progres. Pătrunşi de profund respect pentru tot ce este frumos în cultura naţională a fiecărui popor, noi împreună cu întreaga omenire progresistă, slăvim geniul nemuritor al lui Goethe.

Poetul Alexei Surkov, a citit apoi prelegerea sa intitulată „Goethe şi timpurile moderne".

Conferinţa ţinută de către scriitoarea germană progresistă, Anna Seghers a fost primită cu căldură de către asistenţă.

Meetingul s'a încheiat printr'un concert, în cadrul căruia s'au executat compoziţii de Beethoven, Glinka, Schubert, Ceaikowski şi Mussorgski, pe versuri de Goethe.

MEETINGUL COMUN CONVOCAT DE ORGANIZAŢIILE DIN VIENA ALE PARTIDELOR COMUNIST ŞI SOCIALIST DE STÂNGA

Viena 30 (Agerpres). — **TASS transmite că în ziua de 28 August a avut loc pe stadionul Enggelmann din Viena, primul meeting de mase convocat de organizaţiile din Viena al partidelor Comunist şi Socialist de stânga. La acest meeting au participat şi delegaţii la conferinţa Partidului Comunist austriac care are loc în momentul de faţă la Viena. Deschizând meetingul, Haas, preşedintele organizaţiei din Viena a Uniunii socialiştilor progresişti, a arătat importanţa uriaşă a meetingului pentru realizarea unităţii clasei muncitoare. In acelaşi timp a spus el, meetingul constitue un avertisment pentru acei care vor să reînvie fascismul în Austria şi să tărască ţara într'un nou război.**

Koplenig, preşedintele Partidului Comunist Austriac a arătat în cuvântarea sa că meetingul comun al socialiştilor progresişti şi al comuniştilor, dovedeşte creşterea forţelor care sunt hotărâte să înfăptuiască reforme democratice în Austria.

In ultimii patru ani, a spus în continuare preşedintele Partidului Comunist Austriac, cele două partide de coaliţie „partidul popular şi partidul socialist austriac care compun actualul guvern, au conlucrat pentru întărirea unei economii capitaliste hrăpăreţe şi au reînviat corupţia în toate domeniile vieţii economice şi politice a ţării". In încheere Koplenig a arătat că unindu-şi forţele comuniştii şi socialiştii de stânga vor şti să dejoace planurile reacţiunii. A luat apoi cuvântul Ervin Scharf preşedintele Uniunii socialiştilor progresişti, care a spus că speranţele poporului austriac într'o Austrie democrată nu s'au putut realiza din cauza conducerii partidului socialist. Conducătorii acestui partid Renner şi Helmer au făcut tot posibilul pentru a diviza clasa muncitoare.

Partidul socialist intrând în coaliţie cu „partidul popular" a încurajat reacţiunea în Austria.

Au luat apoi cuvântul reprezentanţii socialiştilor de stânga Herzberger şi Dora Kutzer precum şi Ernest Fischer deputat comunist care au fost aclamaţi călduros de participanţii la meeting.

Cu acelaş nesfârşită durere neconsolaţi părinţi Nina şi col. Protopopescu anunţă rudele şi prietenii că se împlinesc 2 ani de când i-a părăsit adoratul lor băiat

MIRCEA PROTOPOPESCU

Licenţiat în drept şi student la Medicina Veterinară

Parastasul are loc Joi ora 12 la biserica Spirea-Nou Uranus şi la Bellu. 19

Adânc îndureraţi: Matei soţ, Pincu fiu, Sam Greenberg (U.S.A.) Natan Grunberg cu soţia şi copii (Israel) fraţi, cumnată şi nepoate, precum şi familiile Tudoran, Grumberg Goldschlager, anunţă cu durere încetarea din viaţă a scumpei lor

BETTY GRÜNBERG

Inmormântarea are loc azi 31 August ora 16 la Cimitirul Filantropia. 4024

Indurerată familie, Zoe cu fraţii, nepoţi şi dragii lui fini, anunţă cu durere încetarea din viaţă a scumpului lor

CONSTANTIN POPESCU

fost Debitant C. A. M.

Inmormântarea are loc azi 31 August, ora 15 la Cimitirul Iancu Nou (Bălăneanu). 9

Căpitan Mincă Dan, Maria Jeane Gheţe fii, Costică, Mitică, Ioan, Vasile şi Traian Căpreanu fraţi anunţă decedarea scumpei lor mamă şi soră

AURELIA N. MINCA

Decedată în ziua de 29.VIII.1949 orele 14. 4